

Dosarul nr.2ra-1266/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. N. Arabadji)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: M. Guzun, N. Simciuc, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Simion Beglița,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Simion Beglița
împotriva Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica
Moldova și Președintelui Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din
Republica Moldova, Eugeniu Tetelea cu privire la obligarea eliberării informației,
încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 10 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul depus de Simion Beglița și s-a menținut hotărârea din 16
septembrie 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 21 ianuarie 2015, Simion Beglița a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica
Moldova și Președintelui Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din
Republica Moldova, Eugeniu Tetelea cu privire la obligarea eliberării informației,
încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la Judecătoria Chișinău,
sediul Rîșcani se află spre examinare cauza civilă la cererea de chemare în
judecată depusă de Simion Beglița împotriva avocatului Mihail Scrob, cu privire
la repararea prejudiciului material și moral și cauza civilă la cererea de chemare
în judecată depusă de Simion Beglița împotriva avocatului Mihail Scrob, cu
privire la accesul la informație.

Reclamantul a susținut că, având nevoie de probe în vederea examinării rapide și eficiente a cauzelor civile, la 16 octombrie 2014, a depus o cerere în adresa Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Președintelui Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Eugeniu Tetelea, prin care a solicitat obligarea eliberării informației, însă nu a primit nici un răspuns.

Simion Beglița a menționat că neeliberarea informației solicitate conduce la tergiversarea examinării cauzelor civile.

Reclamantul a invocat că prin acțiunile pârâților i-a fost cauzat un prejudiciul material, ce constă din diverse cheltuieli de judecată.

Simion Beglița a solicitat obligarea Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Președintelui Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Eugeniu Tetelea de a elibera informația solicitată prin cererea din 16 octombrie 2014, încasarea în mod solidar din contul Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Președintelui Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Eugeniu Tetelea în beneficiul său a prejudiciului material, care constă din cheltuielile de judecată, și încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

Prin hotărârea din 16 septembrie 2016 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea s-a respins ca fiind nefondată. S-a încasat din contul lui Simion Beglița în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 270 lei. S-a încasat din contul lui Simion Beglița în beneficiul Uniunii Avocaților din Republica Moldova cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 lei (f.d. 63, 67-70).

Prin decizia din 10 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Simion Beglița și s-a menținut hotărârea din 16 septembrie 2016 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 109-116).

La 16 martie 2018, Simion Beglița a depus recurs împotriva deciziei din 10 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termen, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii cu privire la admiterea acțiunii.

Recurrentul Simion Beglița, în motivarea recursului, a indicat că instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate, au aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios. Acesta a susținut că nu a primit răspuns la cererea sa din 16 octombrie 2014, iar intimații nu au dovedit că există un astfel de răspuns și că a fost recepționat de el.

Recurrentul a menționat că a recepționat copia deciziei instanței de apel la 20 noiembrie 2017, însă nu a avut posibilitate de a depune recursul în termen, deoarece s-a aflat în concediul medical.

La 29 mai 2018, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Președintelui Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Eugeniu Tetelea informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Până la examinarea cauzei, Comisia de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Președintele Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Eugeniu Tetelea nu au depus referință la cererea de recurs prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Simion Beglița este inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Simion Beglița este inadmisibil din următoarele motive.

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

În plus, dreptul la judecarea într-un mod echitabil de către o instanță, așa cum este garantat de articolul 6 § 1 al CEDO, trebuie interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a statelor contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție, dobândit autoritatea lucrului judecat. (a se vedea *Brumărescu v. Romania*, [GC], nr. 28342/95, § 61 - 62, ECHR 1999-VII).

Astfel, potrivit exigențelor art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin prisma acestei norme legale, se atestă că indiferent de temeiurile invocate de către părți sau participanții la proces, în cazul în care există dovada comunicării hotărârii/deciziei integrale, recursul declarat de către ei după expirarea termenului de două luni se consideră inadmisibil, ca fiind depus cu omiterea termenului prevăzut la art. 434 CPC.

Astfel, după cum denotă actele cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău contestată cu recurs de către Simion Beglița, a fost emisă și pronunțată la 10 octombrie 2017, în prezența lui Simion Beglița, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței instanței de apel din 10 octombrie 2017 (f. d. 107-108).

Tot din materialele cauzei rezultă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediată în adresa părților, inclusiv și a recurentului la 16 noiembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 117).

Potrivit copiei plicului, se confirmă faptul că recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la 20 noiembrie 2017, fapt susținut și de către recurent în recursul declarat (f.d. 126).

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 112 alin. (1) CPC, termenul stabilit în luni expiră pe data respectivă a ultimei luni a termenului. Dacă ultima lună nu are data respectivă, termenul expiră în ultima zi a lunii.

Prin prisma normelor citate raportate la faptele descrise mai sus, instanța de recurs a constatat că termenul de declarare a recursului a început să curgă din 21 noiembrie 2017 și a expirat la 22 ianuarie 2018, avînd în vedere că ziua de 21 ianuarie este duminică. În consecință, este evident că prin depunerea cererii de recurs la 16 martie 2018, recurentul a depășit aproximativ cu 2 luni termenul de îndeplinire a actului de procedură, prevăzut în art. 434 CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că la depunerea cererii de recurs, Simion Beglița a solicitat repunerea în termen a recursului, invocând că nu a avut posibilitate de a depune recursul în termen, deoarece s-a aflat în concediul medical.

Cu referire la acest fapt, completul menționează că potrivit alin. (2) art. 434 CPC, termenul de 2 luni de declarare a recursului, este unul de decădere și nu poate fi restabilit, acesta urmînd a fi respectat întocmai de către recurent.

Astfel, respectivele constatări indică la netemeinicia argumentului recurentului precum că nu a avut posibilitate de a depune recurs în termen. Or, în acest aspect se va nota că Simion Beglița, fiind cel interesat în soluționarea prezentului litigiu, avea obligația de a întreprinde măsurile necesare de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță, fapt, însă, ignorat de ultimul, ceea ce a generat omiterea termenului de declarare a recursului.

Suplimentar, completul notează că potrivit certificatelor de concediul medical (f.d. 128-133) se confirmă faptul că Simion Beglița s-a aflat în concediul medical în perioada 20 octombrie -26 octombrie 2017, regim staționar, 27 octombrie -4 noiembrie 2017, regim ambulatoriu, 15 noiembrie - 23 noiembrie 2017, regim staționar, 24 noiembrie -8 decembrie 2018, regim ambulatoriu, 26 decembrie 2017- 9 ianuarie 2018, regim ambulatoriu, 24 ianuarie -9 februarie 2018, regim ambulatoriu.

Din analiza celor constatate, rezultă că în perioada 9 decembrie -25 decembrie 2017 și 10 ianuarie -22 ianuarie 2018, recurentul nu s-a aflat în concediul medical și urma să depună diligența necesară în vederea exercitării căii de atac în termenul de 2 luni.

În același context, completul de judecată susține că intervalul de timp de 2 luni este unul rezonabil și suficient, ceea ce implică, în mod special, studierea actului judecătoresc pronunțat, documentarea juridică adecvată pentru apărarea intereselor, tehnoredactarea cererii de recurs și deplasarea pentru depunerea cererii menționate sau expedierea acesteia la sediul instanței competente, prin intermediul serviciului poștal.

În consecință și întru respectarea exigențelor alin. (2) al art. 434 CPC, omiterea termenului chiar și cu o singură zi, nu poate constitui o excepție de la regula generală. Subsidiar la cele relatate, secțiunea a 2-a din capitolul XXXVIII al CPC nu operează cu instituția suspendării sau întreruperii cursului prescripției.

Cu atât mai mult, în conformitate cu art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În corespundere cu art. 10 alin. (3) Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în dependență de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

În atare situație și în conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unui din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că Simion Beglița a depus cererea de recurs cu omiterea termenului prevăzut la art. 434 Codul de procedură civilă, care este termen de decădere și nu poate fi restabilit, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. b) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Simion Beglița se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea